

విశ్వనాథ

సత్యనారాయణ తో



విశ్వనాథ సత్యనారాయణ గారు మధురవాణిలో పేకాడుతూ వుంటారు. సత్యనారాయణ గారు వక్కపాడి నముల్తూ 'భూ భూ' అని తూస్కారాలు చేస్తూ మెడరిక్కించి యిటు అటూ మాస్తూ 'సెట్' చేయడంలో నిమగ్నమై వుంటారు సత్యనారాయణ గారు ముక్కి వేస్తారు. మధురవాణి ముక్కి తీసి-

మధురవాణి: షో -

విశ్వనాథ: కొంప ముంచావే - నాలుగు సెట్లు అయాయి. ఈ వెధవ ఆసు చూడు, రామ్ రామ్.

మధుర: యీ పేకాటకీ రామాయణానికీ ఎలా కుదురుతుంది?

విశ్వ: మరల నిదేల రామాయణం బన్నవో -

మధుర: తెలుసులెండి 'తినుచున్న యన్నమే తినుచున్నదిన్నాళ్ళు' అంటారు అన్నం తినడం రామాయణం రాయడం ఒకటేనా?

విశ్వ: ఎవడిష్టం వాడిది భూ .

మధుర: నేనన్నదదికాదు వాల్మీకి రామాయణం అర్థంగాకపోతే తప్పవాల్మీకిది కాదు

విశ్వ: కాదు-

మధుర: మరి రామాయణ కల్పవృక్షం అర్థం గాకపోతే తప్పంతా సత్యనారాయణ గారిదైనట్లు మాట్లాడుతారే?

విశ్వ: అల్లా గడ్డి పెట్టు, అడగే వాళ్ళకి ఈ జన సమూహమున యందు 'నే శరీర మాత్రముగ బోవు చుంటి; నా మానసంబు సమిత తృష్టైలసంబంత కంత భూమి మీదనుండి స్వర్గానికి మెట్ల కట్టు

మధుర: పేకాడుతూన్నప్పుడు కూడానా-

విశ్వ: నా (పాడు) మనసుకి విశ్రాంతి యేది? కాసేపు ఆ మనసును పట్టించుకోకుండా వుండామని చీట్లపేక అడుతూ కూర్చుంటా అప్పుడూ ఆగదు యీ మనస్సు

మధుర: ఏం చేస్తుంది?

విశ్వ : మనకు తిధులున్నాయి కదా! ప్రతి తిథిలోనూ చంద్రుడెప్పుడు ఉదయిస్తాడు, ఎప్పుడస్తాడు; ఏ దిశనుండి వెన్నెలలు ఎలా పడతాయి; చీకట్లు ఎలా కమ్ముతాయి, యిలా ఆలోచిస్తూ నేను ఎన్ని రాత్రులు నిద్ర లేకుండా ఆకాశం వైపు చూస్తూ గడిపానో

మధుర: మిమ్మల్ని విమర్శించే వాళ్ళు మిమ్మల్ని చదవకుండా విమర్శిస్తున్నారనుకుంటా?

విశ్వ: వాడికి మనస్సునేదే వుంటే, చదవటమనేది తెలిస్తే; నా రామాయణం చదివిన వాడు, లోకాన్ని నేను ఎంత నిశితంగా అనుశీలించానో తెలుసుకుంటాడు! కాలంలోని ప్రతి లిప్తనేను చూచాను. దేశంలోని ప్రత్యంగుళం నేను కొలిచాను.

మధుర: అన్నట్లు అడవిలో సీతారాములు గడిపిన మొదటి రాత్రి గురించి రాశారు మీరెప్పుడైనా అడవుల్లోవున్నారా?

విశ్వ: వ్రాయాలంటే అడవిలో కాపురం వుండనక్కర్లేదు. భావించగల మనస్సుండాలి. అది నిత్య జాగ్రదవస్థలో వుంటుంది

మధుర: అంటే రైలులో వెళ్ళినా కారులో వస్తున్నా కూడానా?

విశ్వ: ఆహా! దీనికి తోడు అడవిలో తిరిగా. వేటను గురించి జిమ్కార్నెట్, హెండర్సన్, సింగ్ వీళ్ళందరివీ చదివా-

మధుర: జిమ్ కార్నెట్ చదివి సీతారాములు అడవిలో గడిపిన మొదటి రాత్రి వ్రాశానంటారా? (నవ్వు)

విశ్వ: ఇవన్నీ నాకేమీ ఒరిగించాయి. వాటిలోని విషయాలు నా మనసులో పడిన తరువాత వాటికి కలిగే సంస్కారం వేరు అవి నా అనుభవ విషయాలవుతాయి

మధుర: చిత్రంగా వుండే-

విశ్వ: ఏనాడో ఎక్కడో నేను అలా అడవిలో రాత్రిళ్ళు గడపివున్నాననే అనిపిస్తుంది.

మధుర: ఏది మీ చెయ్యి యిలాగివ్వండి. చూస్తా-

విశ్వ: సరే నా చెయ్యిస్తే నాకేమిస్తావ్?

మధుర: ఓ ముద్దు! సరేనా?

విశ్వ: నాకు భారత ప్రభుత్వం వారిచ్చిన పద్మభూషణ కంటే ఎక్కువే ఇదిగో చూడు

మధుర: రేఖలు ఎర్రగా వుండి మృదువుగా వుంది మా హస్తం (ముద్దు పెట్టుకుంటుంది)

విశ్వ: చేతినా ?

మధుర: శిరోరేఖ అరచేతి మధ్యలో వాలి, చంద్రస్థానానికి చేరి, రెండుగా చీలితే-

విశ్వ: చీలితే-?

మధుర: అసాధారణమైన యోచనా, సృజనాత్మక శక్తి కలిగి వుండటాన్ని సూచిస్తుంది. చిటికీన వ్రేలు పాడుగ్గా వుంటే సాహిత్యంలో ప్రతిభను చాటుతుంది

విశ్వ: యింకా-!

మధుర: బొటనవ్రేలు స్ట్రెయిట్ రెండవ కణుపు స్ట్రీఫ్గా వుండి, గోళ్ళు ఎరువుగా, పాడవుగా, వెడల్పుగా వుండి, ప్రతి గోరు చంద్రవంకలు కల్గివుంది

శిష్యు: యింతకీ ఏమంటావు?

మధుర: సాహిత్య రంగంలో తగిన మీ మానస శక్తిని శిరోరేఖ చూపిస్తోంది. దీక్ష, కృషి చేయడానికి కావలసిన శక్తి, ఓపిక; మీ హృదయ శిరోరేఖల మధ్య దీర్ఘవతురస్రాకారంగా ఏర్పడిన ఆకారం యిందుకు కారణం.

శిష్యు: నువ్వు చెప్పింది నేనెట్లా నమ్మేది?

మధుర: జార్జిబెర్నార్డ్స్, ఆల్బర్ట్ ఐన్స్టీన్, మార్క్ ట్వెన్ గార్ల జాతకాల్లాగ మీ జాతకం వుండబట్టే నేను చెప్పగలిగా.

శిష్యు: అబ్బో, చాలా ఘటికురాలివే! చెప్పు-

మధుర: మీవేతి వేళ్ళు కణుపులుగా వుండటం (నాటీ జయింట్స్) మంచి విమర్శనాశక్తికి నిదర్శనం వేళ్ళు పాడవుగా విడి విడిగా వుంటే స్వాతంత్ర్య భావము, ఆత్మ విశ్వాసం ఎక్కువగా వుంటాయి

శిష్యు: వున్నదే అది నువ్వు నాకు జోస్యం చెప్పినందుకు నీకు నేనో రహస్యం చెబుతా విన మనకు తెలిసిన మాటలనే, మనం పలికే పదాలనే వ్రుపయోగించి ఒకానొక విన్యాస విశేషం చేత కవి జూలనే సమ్మోహింప జేస్తాడు

మధుర: అయితే వున్నదంతా కవి విన్యాస మహిమలో వుందంటారు?

శిష్యు: నన్నయ్యయు దిక్కన్నయు నన్నావేశించిరి, పరిణాహమనస్సం చన్నత వారలు పోయిన తెన్నున మెఱుగులను తీర్చి దిద్దుచు బోదున్!

మధుర: మీ ఫేట్ లైన్ చంద్రస్థానం నుండి బయల్దేరి సూర్య స్థానానికి చేరిందంటే అర్థం మీకు జ్ఞానపీఠం బహుమతి వచ్చి వుంటుంది అవునా?

శిష్యు: నీవు పేపర్లో చదివి చెబుతున్నావు, లేదనేందుకునేనెవణ్ణి?

మధుర: ఏదైతే నేమిటి? భూమి గుండ్రంగా వుండి తన చుట్టు తాను తిరుగుతోందని జాగ్రహీ పుస్తకాల్లో స్పష్టంగా వుంటే, మీరు సుబ్రహ్మణ్యేశ్వర స్వామికి వేయి పడగలున్నాయనీ ఆ పడగల మీద భూమిని మోస్తున్నాడని నమ్ముతున్నారేమిటి?

శిష్యు: భూమిని సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరుడు మోస్తున్నాడన్నది పౌరాణికమైన మాటకాని భూగోళ విషయం కాదు

మధుర: అంటే జాగ్రహీ వేరు పురాణాలు వేరూనా?

శిష్యు: అవును ధర్మం సహస్ర ముఖంగా వుంటుంది; ధర్మం చేత భూమి పాలింపబడుతూ వుంటుంది అని అర్థం. అదే వేయి పడగలు

మధుర: మీ నవల్లో రామేశ్వరశాస్త్రి నాలుగు వివాహాలు చేసుకున్నాడు బ్రాహ్మణులు అన్ని పెళ్ళిళ్ళు చేసుకోవచ్చని చెప్పడంలో మీ వుద్దేశం?

శిష్యు: అది సాంకేతికమైన విషయం యథార్థం కాదు.

శిష్యువాద సత్యవారాయణ

మధుర: సుబ్బన్నపేటలో పాములు ఎక్కువా?

విశ్వ: సుబ్బన్నపేట సుబ్బన్నపేట కాదు. అది దేశానికంతా చిహ్నం. పాములంటూ అవి పాములు కావు. గ్రామాధికారి నాలుగు పడగల పామును చూస్తాడు. అది చాతుర్వర్ణ ధర్మం. అరుంధతికి రెండు పడగలు కనిపిస్తాయి, అది దాంపత్య దర్మము చివరికి ఒక పడగ కనిపిస్తుంది. అది అంతా కలిసి ఏక రూపమైన ధర్మము.

మధుర: మీరు జమీందారీ విధానాన్ని సమర్థించారని దాని అర్థం; అవునా?

విశ్వ: ఇక్కడ జమీందారు రాజస్థానీయుడు రాజనూ ఒకే వ్యక్తి రాజ కాడు. దేశాన్ని పాలించే వాళ్ళంతా కలిసి ఒక రాజు. ఇక్కడ జమీందారంటే పాలకవర్గం అని అర్థం.

మధుర: మీరు రాసింది అడిగితే మీరే కాదంటున్నారు మీలో ఎల్లావేగడం? మరి జమీందారు కొడుకు రంగారావు మాటేమిటి'

విశ్వ: విజాతీయమైన భావానికి లొంగిపోయి సంప్రదాయమూ స్వజాతి లక్షణమూ మర్చిపోయిన వాడు రంగారావు

మధుర: మరి గుర్రప్పందాల గురించి (నాశారు-?)

విశ్వ: గుర్రప్పందాలంటే గుర్రాలు, పండ్లు కావు, విజాతీయ సంస్కృతి వ్యామోహానికిది చిహ్నం

మధుర: సుబ్బన్న పేటకి ఎలక్ట్రిసిటీ వస్తే విద్యుద్దీపాలని తిట్టారు మీరు?

విశ్వ: దీపాలంటే విద్యుద్దీపాలని తిట్టానా? అనాది నుంచీ యీ దేశం గ్రామ నాగరికత కలది లక్షలాది పల్లెటూళ్ళు - ప్రధాన వృత్తి వ్యవసాయము కల యీ దేశం పరిశ్రమలు కల దేశాల నాగరికత నవలంబించి చెడిపోతున్నదని తాత్పర్యం

మధుర: పంపులు వస్తే వీధుల్లో పంపుల్ని తిట్టారు. మీరు మీ యింట్లో విద్యుద్దీపాలు వాడటం లేదా? పంపుల్లోంచి నీళ్ళు వస్తే తాగటం లేదా?

విశ్వ: నేను వేయిపడగలు రాసినాటికి పట్టణ నాగరకత వచ్చి ఎల్లా గ్రామాలు పాడవుతున్నాయో చెప్పాను. పంపుల్ని దీపాల్ని తిట్టానా? అవన్నీ సాంకేతికమైన విషయాలు

మధుర: మొత్తానికి మీరు మార్పులకి వ్యతిరేకి మీదంతా వెనకచూపే కాని ముందుకు చూడలేరు.

విశ్వ: పిచ్చి పిల్లా. నీకు విశ్వనాథ అర్థం కావాలంటే, వాని సూతన ఉపదేశాలని కొట్టి పారేయ్యకుండా వుండాలంటే; సాహిత్యం సంస్కృతి అవిభాజ్యం అనీ వాటి ఉద్ధరణ కూడా అవసరం అనీ గ్రహించాలి.

మధుర: మీకేసి అంతా ఎవరి మీద?

విశ్వ: అంటే పాలకవర్గం, ధనికులు సంప్రదాయాన్ని, దేశీయ పాండిత్యాన్ని, దేశీయ సంస్కారాన్ని నిరాదరిస్తున్నారని నా తాత్పర్యం.

మధుర: సుబ్బన్నపేట గురించి చెప్పడానికి ముందు ఒక ఆవు-పాము, ఆపాము ఆవుపాలు గురితూ వుండటం చెప్పారు. ఆ కథ ఎందుకు?

విశ్వనాథ : అది యీ దేశం యొక్క స్వరూపం చెప్పడానికి అలా వ్రాశాను. ఏమిటయ్యా యీ దేశం యొక్క స్వరూపం. అంటే యీ దేశం యొక్క సంస్కారం యొక్క పునాది అది. ఆధిదైవికము అన్న విషయం. అంటే గాని, యిది నిజంగా పామూ కాదు, పాము పడగలూ కాదు.

మధుర: అయితే వేయి పడగల్లో నిజానికి పడగలూ లేవు, పామూ లేదు బలే చమత్కారంగా వుండే.

విశ్వ: నిజమే. ఉన్నది ధర్మము, సంప్రదాయము, భారతజాతి యొక్క సంస్కారము. ఈ గ్రంథంలో ప్రధానంగా సహస్ర ముఖమైన వేద ధర్మం ప్రతిపాదించబడింది ఇది తెలుసుకుంటే సరి, అంతా అర్థం అవుతుంది నీకు.

మధుర: మరి మీ నవలలో పసిరిక అనే పాత్రను ఎలా సృష్టించారు? అలాంటి పాత్ర వుంటుందా?

విశ్వ: పసిరిక మంగమ్మ బిడ్డ, చూస్తే పామల్లే వుంటాడు. ఈలలు వేస్తాడు గాలిలో తేలి పోతాడు రామేశ్వరశాస్త్రి చాతుర్యధ్వనికి చిహ్నం అయితే పసిరిక వ్యవసాయానికి చిహ్నం కదా! అలాంటి వాడు వుండవచ్చు - వుంటే

మధుర: మీరు సృష్టించారన్న మాట.

విశ్వ: ఆశ్చర్యం లేదు. కాని, ప్రధానంగా పసిరిక కృషికి చిహ్నం అది అచ్చమైన పంచభూతముల బహిఃప్రకృతి మీద ఆధారపడివుంది

మధుర: అంటే?

విశ్వ: వానకు నానాలి. గాలి వీచాలి. ఎండలు కాయాలి పంటలు పండాలి పాములూ, పట్టులూ యథేచ్ఛగా సంచరించాలి. ఇది వ్యవసాయం యొక్క స్వరూపం ఇదంతా ఒక మనుష్యుని ఆకారంగా చేసి వాణ్ని పసిరిక అన్నాం ఇంతే భేదం.

మధుర: మరి వాణ్ని పాములెందుకు కరిచాయి పాపం

విశ్వ: విను చెప్తా. వ్యవసాయం రెండు రకాలు పాలం వాన ఆధారంతో పండితే దాన్ని దేవమాతృక అంటారు. ఆనకట్టలు కట్టి కాల్యలు తప్పి పండిస్తే వాటిని అదేవమాతృ కలంటారు. పల్లపుటూళ్ళ పంటలు వాళ్ళు బోలెడంత విశ్రాంతి కల వాళ్ళు. తేలికగా పండుతూ వుంటే బోలెడంత విశ్రాంతి. ఎవరికి విశ్రాంతి వుంటే ధర్మాన్ని వాళ్ళు పాడుచేస్తారు.

మధుర: చిత్రం చిత్రం, మహాచిత్రం గా వున్నాయి మీ మాటలు.

విశ్వ: మూడు వందల అరవై రోజులు పాలంలో పాటుపడవలసిన వారు రాజకీయం, మతం, సాంఘికాభిప్రాయాల మీదకు దండెత్తేందుకు పాపం వారికి విశ్రాంతి యేది?

మధుర: కష్టపడేవాడీ నిద్రలేపడం ప్రమాదం అంటారు.

విశ్వ: అంతే. అటువంటప్పుడు ధర్మం అజ్ఞానవేత పాలింపబడవలసి వస్తుంది. అందుకే పసిరిక గ్రామాధికారి చేతినున్న గడియారం, పొంబెన్ పెన్, చొక్కా మొదలైనవి పెట్టుకో వెళ్ళేసరికి సాములతల్లి కరచినవి.

మధుర: పాపం;....

విశ్వ: ఈ రెండు నాగరికతలు అంత భిన్నములు. రెండూ రెండూగా రక్షింపబడితేనే ధర్మం రక్షింపబడుతుంది.

మధుర: నిజమే - మన మతం కూడా క్షీణదశకు రాలేదా?

విశ్వ: అన్ని సిద్ధాంతాలు మొట్టమొదట మంచివే. మనుష్యుల కామక్రోధాదుల వేత కాలముమీద వాటి లక్షణాలు చెడతవి ఎంత కొత్త సిద్ధాంతమైనా అంతే. ప్రజాస్వామికము మంచిదే. ఆచరణలో యెంత దోష భూయిష్టంగా వుంది? అట్లాగే హిందూ ధర్మమున్నూ

మధుర: దీనికంటా కారణం ఎవరు?

విశ్వ: మనిషి, వాడికి అధికార వాంఛ, స్వార్థం పుట్టుకతో వున్నాయి వాడు సర్వధర్మాన్నీ నాశనం చేస్తాడు

మధుర: తరువాత-?

విశ్వ: స్వార్థపరుల చేత యీ రీతిగా నాశనం చేయబడ్డ ధర్మాన్ని మరికొందరు స్వార్థపరులు అసలాధర్మం యొక్క మూల స్వరూపమే చెడ్డది అని చెప్పి, తమ స్వార్థానికి ఉపయోగపడే అధర్మాన్ని ధర్మంగా ప్రతిష్ఠిస్తారు

మధుర: ఇదంటా కావాలనే చేస్తారంటారా?

విశ్వ: నెహ్రూ గారి డెమాక్రసీ, సెక్యులరిజం; మైనారిటీకి మెజారిటీకే లేని హక్కులూ అల్లాటే

మధుర: మీరెప్పుడూ ఇంగ్లీషు మందులు పుచ్చుకోలేదా?

విశ్వ: ఎన్నో కష్టసమయాలనూ ఆపద్దశలనూ పోతన గారి భాగవతం లోని పష్టస్కంధంలోని నారాయణ కవచం పారాయణతో పోగొట్టుకున్నాను.

మధుర: ఏవన్నా ఎక్సర్ సైజు చేసే వారా?

విశ్వ: వ్యాయామం, యోగాభ్యాసం; నిత్యం చేసే వాడీ. వ్యాయామం పెద్దయ్యాక మానేసినా, యోగాభ్యాసం తప్పనిసరిగా కొనసాగా వుండేది.

మధుర: కాఫీ పుచ్చుకుంటారా?

విశ్వ: కొంచెం పంచదార ఎక్కువ వెయ్యి.

మధుర: అన్నట్లు ముక్కామల నాగభూషణం గారు రష్యా వెళ్ళార్ర. అక్కడ మాస్కోలోని

తెలుగు అకాడమి అధ్యక్షురాలు వేయి పడగలని మెచ్చుకోవడమే కాకుండా కన్నెరసని పాటల్ని పుత్రడి బొమ్మ పూర్ణమూత్ పోల్చి మాట్లాడిందట.

విశ్వ: ఇంకేముంది? యితగాడికి మతిపోయి వుండాలి.

మధుర: సాహిత్యేతరమైన ప్రజాడిస్సులు యిలాగే వుంటాయి. స్వేచ్ఛేనాకి అవేవీ వుండవు గదా! వేయి పడగలు పూర్ణడల్ సిద్ధాంతాన్ని క్లౌఘించి ప్రగతిని నిరోధిస్తోందని ఆయన బాధ ఏ వుంటుంది

విశ్వ: ప్రగతిని తిరోగతిని సారస్వతం సాధిస్తుందనుకోవడం సమంజసం కాదు

మధుర: మీకు సంగీతం వచ్చా?

విశ్వ: నేను అన్ని రాగాలు పాడుతాను (నవ్వి) పేర్లు తెలియవు.

మధుర: నవలలు మీరు వ్రాయరట గదా

విశ్వ: నేను చెబితే మా వెంకటేశ్వరులు వ్రాశాడు వేయి పడగలు పూర్తిగా నెలరోజులు పట్టలా - వీరవల్లడు, జేబు దొంగలు, కడిమి చెట్టు, బద్దన్న సేనాని మా శిష్యుడు చతుర్వేదుల లక్ష్మీనరసింహం రాశాడు. ఇంకా ఎందరో రాశారు, నా నవలలు

మధుర : ఇన్ని రాశారు కాని మీ జీవితచరిత్ర వ్రాయలేదేమి?

విశ్వ: నా కవిత్యం అంతా నా జీవితంలోని అనుభవాల మయం లోకవ్యక్తిని కావ్యవ్యక్తినయ్యాను రామాయణంలో దశరథుణ్ణి బంధుజ్యేష్ఠుడన్నాను వేయి పడగలలో రామేశ్వరశాస్త్రిని బంధుజ్యేష్ఠుడన్నాను ఎవరి గురించి? మా నాయనగారు శోభనాద్రి గురించి నీ చుట్టూ వున్న లోకంలో నీకు చెందని భాగం ఏం వుంటుంది?

మధుర: ఇందులో వెదుక్కోవాలి స్పష్టంగా రాయవచ్చు కదా.

విశ్వ: భలే దానివే! నీక్కూడా యీ పిచ్చి పట్టిందా? నా గ్రంథాలన్నీ చదివిన వాడికి నా జీవితమంతా తెలుస్తుంది ఇక నా పుట్టిన తేదీ, చచ్చిన తేదీ మధ్య తేదీలలో నేను బ్రతకలేక చచ్చినవీ, చావలేక బ్రతికినవీ అయిన ఘట్టాలే కదా చరిత్రగా వ్రాయాలంటే అలాంటిది వ్రాయటమంటే నాకు తలకాయనోపి

మధుర: ఎంతో కొంత రాశారట గదా

విశ్వ: నేను అనే వాణ్ణి ఈ శరీరం కాదు గదా! ఆ నమ్మకం నాకు గట్టిగా వుంది ఆ 'నేను' అనే వాణ్ణి నా పుస్తకాల నిండా నింపా నా శరీరం తీసికెళ్ళి కృష్ణ బద్దన్న తగలేస్తారు నా పుస్తకాలను తగలేస్తే ఆ 'నేను' అనే వాణ్ణి కూడా తగలేసినట్లవుతుంది నేను తగలేస్తే తగల బడేవాణ్ణి కాను పాతి పెట్టితే పాతి పెట్టబడే వాణ్ణి కాను.

మధుర: అబ్బ! ఎంత మృదువుగా వుంది మీ ధోరణి!

విశ్వ : అది అంటే. ఎవరైనా ప్రసాదంగా కొబ్బరి చిప్పుపెడితే వెంటనే నోట్స్ వేసుకునే వాడిని కాదు.

ఆగుతుందా' అని మళ్ళీ అడిగారు. ఆ మేడర వనితకి కవిసమ్రాట్ తెలియదు. ఏవో సహజమైన బండబూతులు తిట్టింది. సత్యనారాయణగారు నవ్వుకుంటూ రిజ్ అక్సి-పోనియ్ అన్నారు

మధుర: ఇదేమి అలవాటు? అదేవిటి సిగరెట్ కాలుస్తున్నారు కవి సమ్-రాట్.

విశ్వ: రోజూ ఏదో ఒక చిలిపి పనిచేసి ఎవరిచేతనైనా చివాల్లు తినకపోతే నాకు నిద్రపట్టదు ఇంగ్లీషు సినిమాలు చూడటానికి వెళ్ళినప్పుడు రాములు కోట్లో రెండు మూడు కారా కిళ్ళీలు, అప్పుడప్పుడు సరదాకి సిగరెట్ వూదాల్సిందే?

మధుర: గిరిశం చుట్టూ కాలిస్తే మీరు సిగరెట్ అన్నట్లు మీరెప్పుడైనా కన్యాశుల్కంలో వేషం వేశారా?

విశ్వ: ఒకప్పుడు 1932 - 36లో విశ్వనాథ సత్యనారాయణ అనే నిరుద్యోగి వుండేవాడు. గుంటూరులోనూ విజయవాడ లోనూ దొరకినపుడు ఉద్యోగాలు చేస్తూ వుండే వాడిని ఆ రోజుల్లో రామపుంతులు వేసే వాడ్డి.

మధుర: మీనాక్షి ఎవరు?

విశ్వ: ఎర్రోజు మాధవాచార్యులు

మధుర: మా గురువుగారు గురుజూడ గురించి మీ అభిప్రాయం?

విశ్వ: Gurujada was a genius He Produced a very great drama that caught the imagination of the English educated youth of his times and it came to Stay.

మధుర: మీ కంటే గిరిశంగారు బెటర్ ఆయన ఇంగ్లీషు మాట్లాడుతూంటే దొరలు మాట్లాడుతున్నట్లుంటుంది ఇంతకీ ఏవంటారు?

విశ్వ: కన్యాశుల్కం నాటకం కాదని నాటకమంటే తెలిసిన వాడు ఎవడైనా అంటాడు

మధుర: చిత్రం మహా విచిత్రం అన్నట్లు వుంటాయి మీ మాటలు కన్యాశుల్కంలో వేషం వేశారు కన్యాశుల్కం నాటకం కాదంటున్నారు మళ్ళీ

విశ్వ: కాని, యీ కాలానికి అప్పారావు పంతులు గారు వ్రాసిన కన్యాశుల్కం పనికి వస్తున్నది నిజానికి పనికిరావడం లేదు కూడాను ఎందుచేతనంటే ఆ పుస్తకంలో విమర్శింపబడ్డ సాంఘిక పరిస్థితులు ఇవాళ కొత్తగా లేవు బాగా పాతబడి పోయినవి

మధుర: గురజూడ మహాకవి కాదంటారు?

విశ్వ: అదోటా? కవే కాదంటూ వుంటే. ఆయనకు ఉన్న శక్తి హాస్యరసం రెండవది బ్రాహ్మణ సంఘంలో ఉన్న ఎందుకూ పనికిరాని వాళ్ళ గురించి వెళ్ళిరించటం

మధుర: Sri Gurajada Appa Rao heralded a new era in Telugu Literature. The era of Colloquialism అన్నారు ఒకప్పుడు. ఇంగ్లీషులో ఒకలా తెలుగులో ఒకలా ఉన్నాయేవిటి మీ అభిప్రాయాలు?

విశ్వ: నన్ను నెఱుగరో యీ తెల్లనాట మీరు
విశ్వనాథ కులాంబోధి' విధుని, బహువి
చిత్ర చిత్ర ధ్వని బహు విచిత్ర మన్న
హా కృతి ప్రణీత సత్యనారాయణ కవి

మధుర: మీరు వేయిపగడలు తెలుగులో వ్రాసి వుంటే బాగుండేది?

విశ్వ: అంటే ?

మధుర : వ్యవహారిక భాషలో వ్రాయకుండా మీ కోసం మీరు పెంకెతనానికి సృష్టించుకున్న
శైలిలో వ్రాశారేమి?

విశ్వ: ఇప్పుడు నాగ్రాంధిక శైలితో నీకేమి పేచీ వచ్చింది? ఆ రోజులలో ఆంధ్రదేశంలో
పురుషుల కంటే స్త్రీలు ఎక్కువ చదివేవారు వేయిపడగలు అది తెలుసా?

మధుర: మీరు చెప్పిన చక్కని భావాలు కూడా మీరు ఉపయోగించిన భాష పాఠదనం
వలన మంచివి కూడా పనికి రానివనుకున్నారు జనం

విశ్వ: ఇదేదో పులిమీద పుట్రలా కొత్తగా వింటున్నాను చెప్పు

మధుర: వృక్షసంపదను నేలకూల్చితే స్పర్షలు పడవనే విషయాన్ని పుష్పన్నిధి-ఆదివలముల
కథ ద్వారా చెప్పారు ఇప్పుడు వాతావరణ సమతుల్యం, చెల్లు నాటండి అంటూ వన
మహోత్సవాలు జరుపుతున్నారు ప్రభుత్వాలు ఈ మంచి విషయం యాభై ఏళ్ళ క్రితమే
మీరు చెప్పారు ప్రజల భాషలో చెప్పక పోవడం వలన-

విశ్వ: చెప్పక పోవడం వలన-

మధుర: విశ్వనాథ చాదస్త కల్పనగా కొట్టివేశారు శ్రీశ్రీగారు మీరు వ్రాసిన గొడ్డు తెలుగులో
రాస్తీ విప్లవ కవిత్వం ఎవరూ చదివేవారు కాదు మీరు సనాతనవాదులు కనుక అంతా
ప్రగతికి వ్యతిరేకం అని తిరస్కరించి వుండవచ్చు

విశ్వ: వినాశనానికి కారణాలయ్యే ఆధునిక మార్పులను విమర్శిస్తే అసలు ఆధునికతనే
విమర్శించాననుకున్నారు నా శత్రువులు

మధుర: మీకు వచ్చిన కీర్తి అంతా మీ శత్రువుల వల్లే వచ్చింది పాఠ కొత్తల మేలుకలయిక
కాలేకపోయారు మీరు

విశ్వ: సనాతన విలువలు ఆధారంగా జాతీనిర్మాణం జరగాలి అన్నాను అది భారతీయ
పునరుజ్జీవన వాణి గనుక

మధుర: జమీందారీ వ్యవస్థ సనాతన మెలాగయింది గణాచారి పునరుద్ధరింపబడాలా?

విశ్వ: అది సాంకేతికము నీకెట్టుల తెలియును?

మధుర: సాంకేతికం కాదు, వల్లకాదు కాదు ఈ గణాచారులు రేణుకలు చేతబడులతో

తెలంగాణా అంతా అధ్యాన్నమయిపోయింది. మూఢవిశ్వాసాలు ప్రబలిపోయి ప్రజలు హిస్టరీయా లోపడి కొట్టు కొంటున్నారు. అదంతా బలవంతపు వ్యభిచారంగా మారింది.

విశ్వ: ఆచరణలో అన్నీ భ్రష్టమవుతాయి. దానికి నేనా బాధ్యుణ్ణి.

మధుర: నాటి మంచికి వస్తున్న మార్పులకి సమన్వయం చేయలేక పోయారు మీరు. మార్పులని వ్యతిరేకించటమే దేశభక్తిగా పెట్టుకొన్నారు చాదస్తంగా

విశ్వ: సమన్వయం మనల్ని అడగకుండానే జరుగుతుంది దానమ్మ కడుపు కాల చెట్టు చేమా యిదంతా మహా చైతన్య స్వరూపం ఇది వైదిక భావన ఆర్థోయ్యులతో పోరాటం సాంస్కృతిక రంగంలో ప్రారంభించింది నేను అందుచేత ప్రతి మార్పు అవశ్యం వ్యతిరేకించాల్సింది గానే వుంది.

మధుర: మీరు ఆనంద గజపతి కాలంలో వుండి వుండవలసింది ఆ మహారాజు కొలువులో వుంటే-

విశ్వ: వుంటే - అది ఆంగ్లేయుల ధర్మరాజ్యము అన్నాడుగా మీ గురుజాడ. నేనింగ్లీషు వాళ్ళని వ్యతిరేకించాను. అతను వాళ్ళని సమర్థించాడు మీ రాజుగారి కొలువులో నేనెందుకుండాలి?

మధుర: ఎందుకంటే మా గురువు గారిని అప్పుడు వాళ్ళు కూడా కవిగా గుర్తించలేదు కనుక మిమ్మల్నయితే స్పష్టంగా గుర్తించ కలిగే వారు మా మహారాజు గారంటే మాక్కు ముల్లర్ బుగ్గేదం ప్రచురణకు ఆ రోజుల్లో లక్ష రూపాయలిచ్చిన మహాదాత

విశ్వ: మాక్కుముల్లర్ గుర్తించబట్టి మన వేదాల పౌరుష్యం అంగీకరించబడుతోందన్న మాట దీన్ని నేను వ్యతిరేకించాను హెర్బర్ట్ రీడ్ 'నోడైసెల్స్' అన్నాడంటే ఆహ్లా అతి ప్రాచీన సూత్రం చెప్పాడన్నారు మన భగవాన్ రమణమహర్షి 'నిన్ను నీవు తెలుసుకో' అన్నాడంటే ఎవ్వరికీ పట్టలేదు అదీ మన దురవస్థ.

మధుర : వేణుగోపాలస్వామి గిరికి ఆముదం దీపము చాలు విద్యుద్దీపం బయటి వెలుగుకి ఆధునిక సంకేతం మానవుడు ప్రాచీనమైన వెలుగును కోల్పోయి విద్యుత్తే వెలుగునుకుని పిచ్చివాడైనాడు అని రాశారు ఏవిటి అసందర్భపు రాతలు?

విశ్వ: అదంతా సాంకేతికమైన గొడవ నీకెందుకు చెప్పు? నీ కళ్ళకు పరమచందన బ్రాహ్మణ ముండాకొడుకులా కనిపిస్తే కనిపించవచ్చు కాని బ్రాహ్మీమయ మూర్తిని నన్నయ్య తరువాత నా అంతవాడు పుట్టలేదు మళ్ళీ నా అంతవాడు యీ గడ్డమీద జన్మించడానికి ఎంతకాలం పడుతుందో?

మధుర: ఏమీ అహంకారం?

విశ్వ: నీకు తెలియదు పిల్లా! అహంకారం లేకపోతే అణచివేస్తారు పాతాళానికి. భారతదేశ నాగరికత గ్రీసు దేశ నాగరికతకు అనుకరణ అనే వాదం ఇంగ్లీషు వాళ్ళు తెలివిగా లేవదీశారు. ఇది చాలా అసత్యవాదం గ్రీసు నాగరికతలో భారతీయ నాగరికత ప్రభావం వుంది.

మనుస్మృతి ప్రభావం ఈజిప్ట్, క్రైటీ, సుమేరియా, ఇరాన్, బాబిలోన్, శోమ్ మొదలైన అన్ని దేశాలమీద వుంది. ఇవన్నీ నేను వేయిపడగలు రాయడానికి ఆవిర్భావ హేతువులు.

మధుర: మీకూ రంగనాయకమ్మకూ ఏవిటి గొడవ?

విశ్వ: ఆవిడకు తగని బ్రాహ్మణ ద్వేషం. రామాయణ విషవృక్షమని రాసింది. కమ్యూనిస్టులంతా తెగపాగిడారెమెను. శ్రీశ్రీ కొడవటి గంటి కుటుంబరావులు ఎత్తేశారామెను రామాయణం యిలా కాదు యిలా జరిగింది అని ఆమె పరపరా పుస్తకాలు రాసింది. తగిలింది తమాషా చూసే వాళ్ళిప్పుడూ వుంటారు కదా!

మధుర: మీరామెకు సమాధానం రాశారా?

విశ్వ: సమాధానం కాదు గాని ఓ నవల గాశాను జయశ్రీ అనే మాసపత్రికలో అదే నా ఆఖరి నవల అచ్చు కాలేదు

మధుర: మీకూ కుటుంబరావుగారికీ పడదా?

విశ్వ: అబ్బే, అలాంటి దేమీ లేదు నేను చందమామకు అభిమాన పాఠకుణ్ణి రాగానే కొని చదవకపోతే నాకు నిద్ర వచ్చేదికాదు నేను నానా చెత్త చదువుతాను అద్దెకు తెచ్చి ఎన్ని యింగ్లీషు నవల్లు చదివే వాడినో.

మధుర: బెజవాడ కాలేజీలో పనిచేసినపుడు మీ జీతం ఎంత?

విశ్వ: ఎంతా? నూట యాభై ఆ రోజుల్లో అంతే శాలరీ. మా యింట్లో ఏడాదికి పదిహేను తద్దినాలు వచ్చేవి సుమారుగా ప్రతి తద్దినం పెట్టాల్సిందే విధాయకంగా తద్దినానికి పదిహేను రూపాయలయేది అయినా రోజులు వెళ్ళిపోయాం

మధుర: అడివి బాపిరాజు గారు మీకు తెలుసా?

విశ్వ: తెలుసా? వాడు మా బాపి బావ కన్నెరసానికి బొమ్మలు వేసింది వాడే వీధిలో కనపడ్డ వాళ్ళందరినీ భోజనానికి పిలిచే వాడు దర్జాగా. ఇంట్లో చెప్పేవాడు కాదు అతిథుల్ని తీసుకుని భోజనానికి తయారయే వాడు అప్పుడుండేది వాడి పెళ్ళాం అవస్థ ఇంట్లో చెప్పకుండా మమ్మల్నిందర్నీ ఓ యిరవై మందిని పిల్చేశాడు ఓసారి అప్పుడు అన్నగారూ అంటూ నన్ను పిల్చి ఆవిడ యిబ్బంది చెప్పుకుంది నేను చూస్తాలే నువ్వు కానియ్ అన్నా.

మధుర: ఏం చేశారు?

విశ్వ : నా రామాయణ కల్పవృక్షంలో కైకేయి వృత్తాంతం చదువుతూ వ్యాఖ్యానిస్తూ సర్వం మరిపించా

మధుర: ఇంతలో ఆవిడ వంటా పూర్తయి వుంటుంది. రామాయణం మీరు ఒకండుకు రాస్తే అది మరొకండుకు పనికివచ్చింది. అవునూ, మిమ్మల్ని కవిసామ్రాట్ అని ఎవరన్నారు మొట్ట మొదట?

విశ్వ: శ్రీ భావరాజు నరసింహారావు గారి ఆధ్వర్యంలో బందరు సారస్వత మండలి వారు.

మా గురువు గారు నా గురించేమన్నారో నీకు తెలుసా? విను.

నా మార్గంబును గాదు వీనిదరయన్ నాతాత ముత్తాతలం
దేమార్గంబును గాదు మార్గమెదియో యింకొక్కడట్లాటచే
సామాన్యుండనరాదు వీని; కవితా సమాఖ్యు మా హేతువై
యా మచ్చిష్యుని దావరించినది నేనెంతే ముదంబందగన్

మధుర: జాషువా గార్ని గూర్చి మీరేమంటారు?

విశ్వ: ఏమంటాను. జాషువా వలె తెలుగు నుడికారంతో రచన చేయటం నాకు కూడా సాధ్యం కాదు. నిజమే

మధుర: శ్రీశ్రీ గురించి ఏవంటారు?

విశ్వ: ఈనాడు మహాకవి అని చెప్పదగిన వాడు యీయనే వీడమ్మ కడుపు మాడ ఏమీరాశాడు 'కవితా ఓ కవితా' అంటూ. వాడి కమ్యూనిజం నాకు గిట్టదనుకో

(ఇంతలో ఎవరో వచ్చి తిరుపతి ప్రసాదం అని లడ్డు చేతిలో బెట్టి పోతారు నమస్కరించి)

మధుర: నాకు పెట్టకుండా అంతా మీరే తినేస్తున్నారే?

విశ్వ: తినేశానే - ఏం చెయ్యను. వీడమ్మకడుపు మాడ వీడు వూరంతా అప్పులు చేస్తాడు. నా దగ్గర కూడా - వుంటే లేదనను. ఏడాదికి రెండు మూడు సార్లు తిరుపతి పోయిస్తాడు అక్కడే ముంది? వీడి బొంద-వూళ్ళో అందర్నీ వీడు గొరుగుతాడు. వీడ్ని తిరుపతిలో వాడు గొరుగుతాడు.

మధుర: మీకు తిరుపతి వేంకటేశ్వరస్వామి అంటే పడదా?

విశ్వ: చంపావ్ ఫో అస్తమానం బడుంగు బడుంగున అప్పులు చేసి తిరుపతి పోవడం. అక్కడ బోల్లు కర్చు. ఇదో పిచ్చి వెర్రిను అప్పులు చేసి వూళ్ళో వాళ్ళని ముంచి తిరుపతి వెళ్లకపోతే నేం? వుండు (వెళ్ళి వాళ్ళని అడిగి మరో లడ్డుతెచ్చి మధురవాణి కిస్తాడు) తిను నాకు మొదట్నుంచీ తీపి సరుకు యిష్టం లేదు కారవు వస్తువులంటే పడివస్తా - నా జీవితంలో బ్రాజిడి ఏవిట్ తెలుసా?

మధుర: చెప్పండి

విశ్వ: బందరులో రెండు తినుబండారములు కలవు ఆంధ్రదేశములో మహాప్రసిద్ధి పొందినవి. ఒకటి బందరు తొక్కుడు ఇడ్ల. దీనిని ఢిల్లీలో లక్నోలో రావల్పిండిలో నున్న యాంధ్రులు కూడా తెప్పించుకు తిందురు దీని నెరిగిన వారు ఆమెరికా కాని, లండను కాని వెళ్ళినచో కొని తీసికొని పోదురు. అయినను దానిమీద నాకంత యిష్టము లేదు. నాకు కారవు వస్తువుల మీద నిష్టము. ఆ రెండవ వస్తువు కారవు వస్తువు. అందులో కారముండదు. కారమును నంజాకొని తినవలయును. దాని పేరు పునుకులు. పెసరపునుకులు వాని రుచి చెప్పుటకు వీలులేదు అందులో పచ్చిమిరపకాయల కారము నంజాకొని తిన్నచో స్వర్గానికి బెత్తెడడము కాదు స్వర్గానికి పైన బెత్తెడు.

మధుర: చెప్పకండి-నే నాగలేను.

విశ్వ: పొద్దుటి పూట యివి తినని వాడు బందరులో అణాకు గతిలేని వాడు. అణా చెల్లగా అణా నీవు పావలా పునుకులు తిన్నవో కనీసము వారము దినములు నీకాకలి కాదు పునుకులు తినుట ఆకలి కొరకు కాదు వట్టి రుచి కొరకు.

మధుర: ఇప్పుడు వెళ్తామా?

విశ్వ: ముట్నూరి కృష్ణారావుగారంతటి ఎడిటర్ చాలుగా వానిని తెప్పించుకొని తినుట నేనేరుగుదును నేను రెండేండ్లు అవి తిని నా ఆరోగ్యం పాడు చేసుకొన్నాను. ఇంతకీ ట్రాజిడీ ఏవీటంటే - నాదగ్గర డబ్బులు లేనప్పుడు నాకు చచ్చేటంత ఆకలి. దరిద్రుడికి ఆకలిక్కూడ అన్నట్లు. ఇప్పుడు డబ్బులికి తడుము కోనక్కర్లేదంటే జీర్ణశక్తి లేదు. తినలేను అరాయించుకోలేను నాకు మొదట్నుంచీ అవీ యివీ చిరుతిచ్చు తినడం మీద ధ్యాసెక్కూడ. నాకున్నంత జిహ్వా చాపల్యం స్పృష్టిలో మరెవ్వరికీ వుండదేమో

మధుర: మీకు బందరులో పెసర పును లు ఎల్లాగో మాకు విశాఖపట్నం విజయనగరాల్లో పుల్లట్లు అల్లాగ పుల్లట్లు తినే రాజాశాస్త్రి 'రాజు - మహిషి' నవలా రచయిత

విశ్వ: ఆరు సారా కథలు వ్రాసి సాహిత్యమునకు సారా రుచి యంటించిన వాడా?

మధుర: అవును పులుసటుకులని మరొక భక్త్య విశేషం వుంది. అది తింటేనే కన్యాశుల్కం రుచి తెలిసేది.

విశ్వ: అప్పారావుగారికి పులుసటుకు లిష్టమా?

మధుర: కాదు కాదు పులుసటుకులు వెంకటేశానికి. అప్పారావు పంతులుగారికి ద్రావిడుల యింట్లో కాల్చిన దిబ్బరోట్టై అంటే చాలా యిష్టం. చనిపోయే ముందు నారాయణదాసు గారింట్లో కాల్చిన దిబ్బరోట్టై తెప్పించుకుని తిన్నారు పంతులుగారు

విశ్వ: శ్రీశ్రీ కేమిష్టం?

మధుర: గరం గరం పొంగరాలు రంగ రంగ పొంగరాలు. మీరు కిళ్ళీలు బాగా నముల్తారా?

విశ్వ: నాకు రాగము సత్యనారాయణ అని ఒక స్నేహితుడుండే వాడు. అప్పుడు క్లాసుకి మానిటర్ని నేను, చిన్న క్లాసులనించీ కూడా. తాను బడికి రాకపోయినా పోజరు వేయించుకోవచ్చును నాకు లంచం పెట్టి. కాపులు అనుకుంటా వారు. ధనవంతులు. ఒక యేడా రెండేండ్లా? నాలుగేండ్ల లంచము.

మధుర: ఏవీటి?

విశ్వ: సత్యనారాయణ నాకు తమలపాకు కిళ్ళీలు లంచం పెట్టేవాడు. తర్వాత నా భార్య నేను నాల్గవ పాఠం చదువుతుండగా కాపురానికి వచ్చింది. తమలపాకులు కొనేవాడ్ని. తాంబూలం వాడీకరణం కదా!

మధుర: చదువుకునే రోజులలో మీ వేషం ఎలా వుండేది?

విశ్వ: నీకు నవ్వు వస్తుంది. ఒక చొక్కా - చేతులకు మురుగులు - కాళ్లకు కడియాల. నెత్తిమీది జాట్లు బండి గూడు కత్తిరింపు, జాట్లు ముడి వెనుక గిరజాలు, ముందు సన్నని గిరజాలు. ఇది నా వేసము.

మధుర: కొంచెం యించు మించుగా పాండురంగ మహాత్మ్యం లోని నిగమశర్మ లావుండే వారన్న మాట. (నవ్వు) మీకు చిన్నప్పుడు దయ్యాల భయం అదీ వుండేదా?

విశ్వ: భూతములు మాయూరిలో నుండెడివి. ప్రయోగములు చేసెడి వారు కలరు. మా యింట వెనుక రాచిచెట్టు కలదు. దానిమీద దయ్యము లుండెడివి. మా యింట వెనుక నొక యిల్లున్నది. ఆ గృహస్థు ప్రయోగములు చేయుట యందు ప్రవీణుడని ప్రసిద్ధి. దానికి సాక్ష్యములున్నవి. నేను ప్రత్యక్షముగా చూచినవి. నాకనుభవములోనున్నవి.

మధుర: కన్యాశుల్కంలో మీరు రామపుంతులు వేశారు కద. అసీరి గాడు పూజారి గవరయ్య అదంతా మీకనుభవమే. రామపుంతులు కుక్కా దయ్యాలంటే భయం.

విశ్వ : గిరీశం తరవాత నిన్ను చేరదీసింది ఎవరు? వాడే కదా! కన్యాశుల్కంలో నీకు ఎవరంటే ఎక్కవిస్తా?

మధుర: కరటకశాస్త్రీ శిష్యుడు ఎందుకంటే గొంతు మార్చివాడు నన్నేమాయచేశాడు.

విశ్వ : నాకు నువ్వంటే యిష్టం. నిండు మనమ్ము నవ్య నవనీత సమానము-

మధుర: ఆగండాగండి. మీ చిన్న కథల్లో మీరు చాలా మంచి పూలమొక్కల్నినాలారు మీ రెక్కిన మెట్లు ఎవరూ అందుకోలేరు. ముఖ్యంగా మాక్సీ దుర్గంలో కుక్క, ఏమి సంబంధం, నీ ఋణం తీర్చుకున్నా చదివితే-

విశ్వ: చదివితే-

మధుర: అస్తమానూ వేయిపడగల్ని మాత్రమే పాగిడే వారు కళ్ళు తెరుచుకుంటారు మీ నవలలన్నీ ఒక ఎత్తూ వాటి మీద మీ కథలు మరో ఎత్తూను

విశ్వ: ఐయామ్ బెటర్ దేన్ గురజాడ-

మధుర: స్పష్టిలో పరిచయాలు ఎందుకు కలుగుతాయి? అవి ఏవిధంగా పర్యవసేస్తాయి? చివరికి ఏమవుతుంది?

విశ్వ: తన జీవితంలో ఏమీ సంబంధం లేకపోయినా ఏ విధంగా తన మనసుతో ఆడుకొన్నదో చిత్రంగా వుంటుంది. సామాన్యంగా కొన్ని కథలు ' ఏమి సంబంధం' లాటివి ఎవరు పడితే వారు వ్రాయలేరు. జననాంతర సౌహృదాని అన్నాడు కాళిదాసు

మధుర: వేయి పడగలు చివరలో చాలా చిన్న పిల్లకు కథ నాయకుడితో పెళ్ళి జరిపించా రేమి? అదీ సాంకేతిక విషయమేనా?

విశ్వ: కొందరి బుద్ధిలో అది పెండ్లికానిచో, వయసు తారతమ్యము కింద గొప్ప చేయబడి వివాహమన్నచో తప్పగా పరిగణింపబడుచున్నది ఇది యాధునికుల నాగరికతా సంపత్తి.

మధుర: గురువూరూ బద్దన్న సేనానిలో మీరు పంచములకు లేని వర్ణప్రతిష్ఠను యిచ్చి

వాళ్ళకి బానిసత్వ వృత్తిని స్థాపించారంటున్నారు. అంటరాని తనాన్ని మహత్తర ఆదర్శంగా కీర్తించారంటున్నారు. హైగా ఆధునికులు చెప్పే ప్రేమ సిద్ధాంతాన్ని పంచమకుల సిద్ధాంతంగా వికృతీకరించారంటున్నారు. మీరేమంటారు?

విశ్వ: ఆనాటి వ్యవస్థని యిప్పటి కళ్ళజోళ్ళతో చూస్తే అలాగే కనిపిస్తుంది. ఆ కాలంలో అంటరానితనం వుంది. దాన్ని బద్దన్న విశ్వసించి పాటిస్తానంటే మధ్యనన్నెందుకు తిట్టడం? ఎవరకేది వెతుక్కుంటే వారికది కనిపిస్తుంది. 12వ శతాబ్దపు ఆంధ్ర ప్రాంత రాజకీయాలు నీకు తెలుసా?

మధుర: భారతీయ సంప్రదాయాన్ని సంస్కృతినీ గాక మనుధర్మాన్ని మాత్రమే మీరు సమర్థించడానికి రచనలు చేశారని విరసం వారంటున్నారు?

విశ్వ: వారా? వారు తుపాకీ గొట్టంలోంచి మాత్రమే విప్లవం వస్తుందని నమ్మే చైనాభిక్తులు మావో మా చైర్మన్ అని గంతులేసే వాళ్ళు వాళ్ళు దేశభక్తులే కాదు భారతీయ సంస్కృతి వారికి ప్రింగుడు పడదు పాకిస్తాన్ తోను తిమిళ టైగర్లతోనూ స్నేహం చేసి ఆయుధాలు తెచ్చుకునే వీళ్ళా ఏది సంప్రదాయమో ఏ భారతీయ సంస్కృతీ కాదో చెప్పేది? వింటే ఎవరైనా నవ్వుతారు!

మధుర: మీవి ఫాసిస్టు భావాలంటున్నారు, దిగ్రేటు విరసం కవులు?

విశ్వ: పీరు సాయిబుకీ గోకు లాష్టమి ఎప్పుడంటే అర్థం కానట్లు యీ విప్లవ కమ్యూనిస్టులకు ప్రాచీన భారతీయ సంస్కృతీ మనుధర్మం ఎట్లా అర్థమవుతాయి?

మధుర: వారు ఏ రకంగా చెప్పినా అవి కాలం చెల్లినవి, ఈ నాటికీ వర్తించవు అనే మీరు ఫ్యూడల్ సాంఘిక సాంస్కృతిక శక్తుల్ని ఆదర్శీకరించి సంప్రదాయక కుటుంబాలనించి వచ్చిన అనేకమంది యువపండిత కవుల్ని తప్పుడు తోపకీ మళ్ళించారంటున్నారు?

విశ్వ: పోనీ వాళ్ళని సరైన దారికి మళ్ళించమను నేను వద్దనలేదే? మన సంస్కృతి చాలా బలమైనది దాని పునాదులు ఎక్కడ వున్నాయి భారతీయ జీవనంలో? వాళ్ళంతా యిళ్ల దగ్గర ఫ్యూడల్ పద్ధతుల్నే అవలంబిస్తున్నారని రా.రా అన్నాయన కమ్యూనిస్టుల్ని వేళా కోళం చేశాడు అయినా ఆ తుపాకీ గొట్టం గాళ్ళతో మనకెందుకు పోనిస్తూ

మధుర: నయా ఫ్యూడల్ విమర్శకులు బయల్దేరి విశ్వనాథ సాహిత్యాన్ని మళ్ళీ పైకెత్తి విరసాన్ని దెబ్బతీయాలని మాస్తున్నారంటారు అది నిజమా?

విశ్వ: వాళ్ళను చూసి అంతా హాడిలిపోతున్నారని సాహిత్య నక్కలెట్లు అలా ప్రచారం చేసుకుంటూ వుంటారు హైగా రివిజనిజం మీద పోరాటం విస్తరించావంటున్నారు.

మధుర: మీరు బ్రాకెట్లాడే వారట గదా న్యూయార్క్, కాలన్, కర్ణీ వీ కార్మికులు....

విశ్వ: అవును జూదం ఒక వ్యసనం. ఓపెనింగూ క్లోజింగూ ఆ చార్టు అంతే నా దగ్గరుండేది. నేనేవిటి కథక చక్రవర్తి (శీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి) కూడా ఆడేవాడు.

మధుర: మీకు విజయవాడలో శిలావిగ్రహం లేకపోవడం తోటే అనుకుంటాను.

విశ్వ: నాకు విగ్రహాలేందుకు నా పుస్తకాలున్నాయిగా అవి చదువుకుని మంచి చెడ్డలు తర్కించుకుంటారు. నా పుస్తకాలున్నన్నాళ్ళు నేనుంటాను

మధుర: తెలుగుభాష పున్నంత కాలం మీరుంటారు మీచేత తిట్టించుకోవడం ఓ సరదా విశ్వనాథ తర్కిం అని మీతోబాటు మీ తర్కిం కూడా చిరంజీవి

విశ్వ: "నా కవితన్ విశాల జషునా!
ఒక యౌచితి లేదు భాషలే
దాక్కతి లేద, యూరక రసాత్మతనే
ప్రవియించి పోదు .. "



(‘మిసిమి’ సెప్టెంబర్, అక్టోబర్, 1991)